

zirji uže vem, da je, tukaj je pa najbrže ne bo, ker bi drugače jaz zá njo vedel“.

„Tako? No, pa pošteno pivo se bo menda dobilo?“

„To pa uže, to. Tam-le, vidite“ — s tem kaže na desno — „tje zahajajo gospodje, tam bo uže dobro“.

Jaz sem žeje tako uže kar zijal, zato bi mi bilo pivo prileglo se, če bi tudi ne bilo dobro, pa je bilo. V sobi sem našel — koga? davkarskega eksekutorja, ki si je za kosilo ravno precéj „počasi okroglo“ klobaso in kislo zelje pa krompir privoščil. Mož me je pogledal gotovo za kakega višega, ker me je tako ponižno ogoril, pa nemški; ko je pa od mone dobil odgovor slovenski, sem kar videl, kako je njegovo spoštovanje do mene padalo, brž sem se mu zdel kaj zeló nizkega, ker odslej se ni menil z mano toliko, kolikor s svojo klobaso.

Ko sem si žejo ugasil, oglasim se v dekaniji, kjer najdem malo, pa veselo in častno družbo duhovnikov, v prvi vrsti gospoda dekana. Moj namen je bil, oglasiti se le memo gredé, pa to ni šlo, pridržali so me vljudni gospodje in prebili smo v prijazni zeleni lopi par zá-me prekratkih ur; v tem sem videl, da je gospod dekan umen kmetovalec in živinorejec; da je tudi iskren narodnjak, tega skoro ni treba še posebej omenjati. Kar mi je bilo pa posebno všeč, je bilo to, da štajarski gospodje duhovniki med seboj v tako lepem sporazumljenji živé in se večkrat obiskujejo ter v družbe zbirajo, kar po nekkih družih deželah ni vseskozi navada, marveč je veliko „puščavnikov“.

Okoli pete ure, ko sem se jaz po prav res okusno oparjenem piščancu in s kozarcem dobrega vina okrepčal, se vzdignemo, zunaj Braslovč pa vzamem od drugih slovó, le gospod kaplan iz Pake gre z mano, ker imava eno pot. Zemlja tukaj je večidel peščena, polna protja in jagnjetov, kakor pri nas ob Savi; to je struga Savine, o kateri, če jo tu tako preširno vidiš, ne bi verjel, da je ista, ki pri Zidanem mostu tako pohlevna priteče v Savo. Reči moram, da sem dobil prav „rešpekt“ pred njo, ko sva se v čolnu prepeljala čez njo in sem videl, kako hudourni in svojeglavi utegne biti, kedar se napije gorskih vodá in postane jezna. Ob levem bregu sva jo potem mahala proti Šmartnu na Paki memo jako čednih belih hiš; zato in ker je moj spremlevalec bil jako zgovoren, toraj pogovor živahen, sva bila le prekmalu v Šmartnu, kjer sem jaz zavoljo bližajoče se noči najel voz do Mozirja. Rad bi bil videl tudi svojega starega prijatelja, ki me je v Ljubljani tobak kaditi navadil, zdaj pa tam v šoli otroke „meštra“, pa ga ni bilo domá. Zato se poslovim z zahvalo od gospoda kaplana (kateri se je pa uže v večnost preselil, predno so te črtice na svitem, kakor moj ljubi „klostermuc“ v Dobu), sedem na voz in drčim proti Mozirju.

Moj voznik je bil zgovoren mož, da vé, koga pelje, sem precej zvedel iz njegovih ust. Meni je bilo to prav, ker komaj sva bila prav na potu, se je uže jelo mračiti in kaj naglo je bila noč, toraj nisem mogel opazovati krajev, preko katerih sva se peljala; le lučice je bilo videti iz hišic, pa savinjske valove, dokler sva se vozila ob njenem bregu.

Prav v trdi noči uže pridrdrava v Mozirje in se vstaviva na pošti. Ko sem odpravil voznika, ki ni bil ravno poceni, se naselim ob mizi, kjer je bilo zbranih več gosposkih ljudi, med njimi tudi „referent“, ki je imel opraviti z vredjenjem zemljišnega davka. Ali „bes te plentaj“, me uže imajo! Komaj namreč me zagleda vrla in postavna gospodinja, me uže spozná in izdan sem; pa nič ne dé, prišlo jih je še več in dobro smo se zabavali precéj dolgo ponoči. Zvedel sem marsikaj, česar pa ne bom tu popisoval, ker bi se te moje črtice

preveč raztegnile. Dobra je ta gostilnica, jaz sem bil z vsem zadovoljen, z jedjo, pijačo in ceno; mislim, da je to vsak, kdor se tam vstavi.

Drugo jutro sem si ogledal trg, ki je bolj podoben mestu, kakor na pr. naša Radoljica. Tu imajo čitalnico, jaz bi jo bil rad videl, pa je bilo vse zaprto; rekli so mi, da je zvečer bolj živahno. Govorilo se je vse le bolj slovenski (čeravno referent ni znal) in tudi po trgu nisem slišal skoro nemške besede. Tu je slovenski duh uže utaboren. Škoda, da se nisem mogel dalje muditi tu, ker sem se bil odločil za vožnjo s pošto, katera pridrdrá sém ob pol desetih zjutraj. Naj bode še omenjeno, da do tu gre telegrafični drat po savinjski dolini, dalje ne.

Ko pošta pridrdrá, se odpeljem proti Gorenjemu gradu. (Konec prih.)

Naši dopisi.

Z Dunaja 9. maja. — Obravnave državnega zbora o colnini vlečejo se zmiraj v eni meri; ni je tarife, katera bi ne bila enemu prenizka, enemu previsoka, ker ta upije: varujte domačo obrtnijo, drugi z enako pravico kliče: varujte domače poljedelstvo, in zopet drugi ne manj opravičeno naglašuje: varujte, da naše ubogo ljudstvo ne bo moralo predrago plačevati svojega živeža, svojih oblačil in sploh svojih potrebščin pri vsakdanjem življenji. — Pravo je pri vsem tem le eno in to v kratkih besedah rečeno: da se pri teh vprašanjih varuje enakomerno korist vseh krogov prebivalstva. Enakomerno se mora se vé da tudi varovati naša državna polovica, ki je bogateja na obrtnijskih izdelkih, in enako ogerska bogateja na poljedelskih pridelkih in izdelkih. Zato je treba soglasnega sklepa ali poravnave obestranskih vlad, in iz tega razvidna je tudi težava in neplodnost poskušanj, doseči sprememb colninske postave, ako bi bile tudi res koristne in opravičene. — Pri colnini na žito poskusila je državna zbornica tako spremembo na korist južnim, žita potrebnim deželam, toda uspeh tega glasovanja bo, kakor se sploh sodi, samo to, da bo zborovanje trajalo samo zato morebiti 10 dni dalje, kar stane 40.000 gld., tedaj gotovo več, kakor se hoče cena žita onim deželam znižati, colnina znaša namreč pri pšenici 50 kr., pri turšici 25 kr. od 100 kil. — Pričakuje se, da bo colninska postava sprejeta vsaj do tega petka, potem se zborovanje pretrga za nekaj dni, ker imajo česki veliki posestniki v torek volitev naslednika za odstopivšega barona Pretisa. — Sodnijska obravnava o požaru „Ringteatra“ še zmiraj traja in izjava vsake priče bolj vtrjuje, kako velika je bila malomarnost oblastnij pri gašenju ognja in še bolj pri rešitvi ljudstva.

Z goriške okolice 7. maja. (*Raznoterosti.*) V poslednjih „Novicah“ sem bral razpis službe tajnika kranjske kmetijske družbe s plačo le 420 gold., kar je gotovo pičlo plačilo, in naš prezgodaj umrli oče Bleiweis je več kakor 30 let opravjal ta posel vestno s samo to remuneracijo, ker plača se to ne more imenovati. — Mi Goričani smo pa v tem srečnejši, kakor vi Kranjci, ker naše kmetijske družbe tajnik, ako ga smem tako imenovati, ima plačo s 1500 gold., in da mu ni treba popolnem nič delati, ima prideljenega kancelista s 700 gld. plače. Kranjska dežela šteje prebivalcev okolo pol milijona, goriška pa le 200.000; pri Vas imata tajnik in kancelist 1000 gold. plače, pri nas pa 2200 gold.; Hrvaška z bivšo vojno Krajino ima prebivalcev okolo 2 milijona, tajnikova plača pa je 1200 gold. brez kancelista, ravno tako tudi v Gradci. Pa te tajniške službe vam nobeden ne dobi, ako ni rojen v blaženi deželi, ali pa mora vsaj spadati k zavezi „Irredente“ itd.

V tej naši kmetijski družbi vam jako jako smrdi po „irredenti“, bil bi uže krajni čas, da sl. vlada temu konec stori! — Vročina se nam približuje in z njo tudi nadležne muhe, katere so človeku, kakor živali zelo neugodna stvar. Za njih vničevanje je vsaki dan raznih sredstev po nemških časnikih čitati, katera so pa mnogokrat ničevna in še domači živali nevarna; zato jaz drugo sredstvo priporočam, katero nič ne stane in ima prav dober uspeh. Zveže se namreč šop praproti ali pa kaj drugega enacega ter se obesi v sobi, kuhinji, kakor tudi po hlevih pod strop. Zvečer se posedejo muhe med praprot in zdaj se vzame vreča (žakelj) in se šop vtakne not, na to se mora dobro stresti tako, da muhe padejo na dno vreče. Zdaj se vzame praporni šop iz vreče in če je muh čist, se zopet na svoje mesto obesi; z vrečo se pa kake dvakrat vdari ob zid, da muhe poginejo ter se morejo kot dobra hrana kuram podati. To sredstvo sem s prav dobrim uspehom poskusil in ga zato vsakemu drugemu, posebno posestnikom po kmetih priporočam, ker nič ne stane, razen malo truda. — Dne 2. t. m. so se vršile polletne preskušnje na deželni kmetijski šoli, katere so prav dobro izpadle. Občinstva je bilo zelo veliko pričujočega, med drugimi smo videli tudi gosp. deželnega glavarja, gosp. dr. Tonklja, Ritterja itd. — Zidanje šolskega poslopja gre prav dobro od rok in bode skoro gotovo 1. julija popolnem dodelano. Poslopje bode krasota vsi goriški deželi. — Dne 29. marca smo imeli v bližnem Solkanu in Kronbergu točo, katera je nograde precej poškodovala in bi jih bila še huje, da ni bila z dežjem pomešana. — Danes je bila, kakor vsako leto po navadi, vinska razstava v Dornbergu. Vina je bilo 45 sort izloženih in se mora naprednim Dornberžanom pripoznati, da so od minulega leta mnogo napredovali. Vina bila so skoro brez izjeme prav dobra in vsaj dobra. Nauk, katerega je gosp. vodja Povše 10 let po goriški okolici sejnal, uže prav dober plod donaša in bi mogel še več biti, da bi hoteli mnogi drugi trmasti kmetje ubogati. Pa tudi te male izjeme se bodo kmalu popolnem pogubile. *)

Pečica.

Prem 5. maja. — Dne 13. marcija t. l. bil je izročen materi zemlji obče spoštovani in priljubljeni g. Lovro Kušlan, učitelj v Slavini. A zopet imamo učitelji tukajšnjega okraja bitko zgubo vrlega sotovariša obžalovati; umrl je po osem dnevnih boleznih 2. dne t. m. gosp. Franjo Bajec, vrli in značajni učitelj na Ostrožnem brdu. Pokojnik — v svojih najlepših mladeniških letih — bil je prav krotke, tihe in pohlevne nravi, v svojem poklicu zelo marljiv in delaven, pri šolski mladini ljubeznjivo-resnoben in takten, v družbi miroljuben, kar ga je pri vseh pravih ljudeh prikupljivo priporočalo. To bil je splošni in občni glas med udeleženci pogreba dne 4. t. m. na Ostrožnem brdu, kar je gotovo pokojniku v največo čast. Služboval je pokojnik kot podučitelj v Hrenovicah in Vremah, kot učitelj pa preje v Budanjah in slednjič od meseca marcija t. l. pa na Ostrožnem brdu. Da je bil pokojnik v resnici močno priljubljen poštenjak, kaže najbolje njegov slovesni in mnogo obiskovani pogreb, kakoršnega do sedaj na Ostrožnem brdu še gotovo nikoli in nikdar bilo ni. Pogreba udeležilo se je vse prebivalstvo cele vasi s šolsko mladino v polnem številu poleg sedmerih kranjskih in enega primorskih učiteljev. Ti zapeli so blagemu pokojniku pred njegovim časnim stanovanjem „Blagor mu“, med potjo na pokopališče „Mizerere“, v cerkvi med sv. mašo, katero je vrli brat pokojnika, čast. gosp. Jakob Bajec celebriral, druge primerne pesmi, a na pokopališči pred jamo rakve pokojnikove pa „Jamica tiha“ tako ginljivo, da je vsem nazočim v srce segalo.

*) Obljuba nam draga. Srečno potovanje.

Vred.

Pri pogrebu bil je tudi vrli in mnogozasluženi nadžupan košanskih občin, gosp. Leopold Dekleva, izgledni in v vseh obzirih napredni ekonom, ter še več drugih veljavnih mož, kateri so prišli pokojniku zadnjo čast skazat.

Po opravljenih navadnih molitvah na pokopališču spregovori vrli gospod Josip Lukanec, duhovnik suhorijski, kratek, a jednat nagovor.

Nobeno oko ni bilo med tem suho ostalo, sosebo šolska mladina, katera je svojega dobrega učitelja bila v polnem številu s prižganimi svečicami k pogrebu spremlila, plakala je tako milo, da bi se bilo moglo tudi jekleno-trdo srce do solz omečiti.

Vse to je pa gotovo najboljši dokaz, da čednost, če se tudi v življenji dostikrat prezira in preganja, človeku uže v življenji, sosebo pa še ob smrtni uri in pozneje, največo čast dela in mu med poštenjaki najslavnejši spomin postavi in utrdi.

Prihodnji četrtek zjutraj 11. dne t. m. bode se obhajala po pokojnem g. Francetu osmina z navadnimi cerkvenimi obredi, katere vdeležili bodo se tudi nekateri učitelji, kar je gotovo lepo in pravi dejanski dokaz ljubezni ter vedno bolj se krepečajoče kolegijalnosti med učitelji. Naj v miru počiva! Rant.

Iz Mengeša se nam piše: Pri nas se je 8. t. m. zvečer ob 9. uri 18 minut

ob 9. „ 20 „	{	po malem
ob 9. „ 40 „		precej
ob 9. „ 50 „		zelo

zemlja potresla po naši uri v turnu. Potres je prišel od juga, kakor se je slišalo.

Tudi tukaj v Ljubljani smo čutili potres okoli pol deseti uri zvečer.

Pri sv. Lenartu 26. aprila. — Tudi pri nas imeli smo letos tako nenavadno zimo, da je najstarejši ljudje ne pomnijo, kajti redkokrat se le primeri, da bi v naših hribih ne bilo skoraj nič snega. Akoravno je pa bila zima tako prijetna, vendar nam ni bila zategadel po volji, ker nismo mogli hlobov iz hribov po snežencu v dolino spravljati. Tako je, na priliko, samo eden imel 14.000 hlobov pripravljenih, ker pa snega ni bilo, spravil jih le z velikim trudom in mnogimi stroški na žago. — Letina kaže pri nas izvrstno. *)

Iz Dolenjskega 1. maja. (O duhovniški kongru.) Presvitli naš cesar so naročili državnemu zboru: „Katoliški duhovščini dohodke zboljšati“. Če prevdarjamo pa predlog, ki ga ima državnemu zboru predložiti osek o duhovenski kongru, nam duhovnom in ljudstvu nevšečan postaja in nevoljno moramo vsklikniti: na tak način se duhovščini ne bo pomagalo, ampak mnogim še veliko oslabšalo. „Slovenec“ je dobro našim poslancem na srce položil stvar o kongru, dajte še vé, „Novice“, našim vrlim poslancem kaj pojasniti.

Pisatelj teh vrstic je te dni z mnogimi duhovni in neduhovni o kongru menil se ter povsod veliko nevoljo slišal o tem, da se hoče v kongruo ušteti štola in ustanovljene sv. maše. Štola, ki je posebno na kmetih jako majhna (tako pisatelj teh vrstic pokopava odrasčene po 34 kr., otroke po 16 kr.) je gotovo le postransk zaslužek duhovna, kakor pri uradnikih, na pr. dihte; ako se tedaj uradnikom ne všteta postranski zaslužki, ako se učitelju ne všteta tega, kar si zasluži, ko opravlja pisarijo namesto šolskega predsednika pisanja nezmožnega, koliko manj se mora duhovnu všteti tistih krvavo z obhajilom in s pokopom ali pa pri porokah s podukom in s pisarijo zasluženih grošev! — Ustanovljene sv. maše so duhovnom priboljšek le tam,

*) Ker prostora primanjkuje, ni mogoče vsega dopisa objaviti. Vred.

kjer so plačane po 1 gold. in više, in ni manualnih sv. maš; kjer so pa manualne maše po goldinarji, ondi so ustanovljene sv. maše mnogokrat duhovnom v tlako, ker jih morajo spod 1 gold. po 80, 70, tudi 60 krajc. opravljati. Na priliko, nek duhoven ima kot župnik 135 sv. maš ustanovljenih opraviti ina leto in dobi za to 115 gold. Ima pa ta duhoven oznanjene sv. maše po 1 gold. 10 kr. plačane ter mu taci ne manjka. Ni li duhoven na zgubi vsako leto za 20 do 30 gold., ko opravlja ustanovljene sv. maše? Naj se mu pa zdaj onih 115 gold. še vračuni h kongrui, bode potem to po cesarjevi besedi „autbesserung“? Ne bo li prisiljen ustanovljene maše opustiti in jih z manualnimi nadomestiti in bi se mu li v greh štelo to storiti, ker je zoper zdravo pamet delati sebi zgubo? Ne bo li poslal ustanovnih sv. maš duhovnom, ki maš nimajo, ter opravljal manualne sv. maše, naj se potem jezijo ljudje ali kdor hoče? Sploh tedaj, ako se hoče duhovščini kaj zboljšati, naj se ji pusti štola, katera naj bi, se ve, bila določena po škofijstvu, in naj se ustanovljene sv. maše, ki so le nekak priboljšek, duhovnom pustijo kot priboljšek; ali pa naj se ljudstvu zabrani ne več sv. maš duhovnom na škodo ustanovljati. Da bi pa manualne sv. maše duhovnom uštet se kdo upal, tega misliti vendar pa le ne moremo; potem bi mogli le reči: „tu vse neha“, in maševali bomo potem le za v Bosni in Hercegovini potolčene rojake. Bo li to zboljšanje? Naj nam ta predlog iztolmači, kdor zna, mi tega ne znamo. Uže tako duhovnom na Kranjskem škofijstvo po gg. dekanih ima manualne sv. maše pregledati, potem naj bi pa še c. kr. uradniki ali celó žandarji po mašnih zapisnikih brskali! Tega vendar ne bomo pustili in tolikega ponižanja ne dovolili, rajši nikoli ne sprejmemo manualnih štipendij. Ne vemo, se li naše škofijstvo kaj za novo nam ponujeno kongruo zmeni ali ne, ali gotovo je, da s takim predlogom, kakoršnega ima državni odsek v rokah, ne more zadovoljno biti ter ga odobriti sebi in svoji duhovščini in ljudstvu vernemu v škodo. Štola naj uže bo enkrat po škofijstvu urejena in ustanovljena, sv. maše naj se nikjer v kongruo ne računijo, to je splošna želja in najbolj primerno duhovskemu stanu ter tudi pravično.

Kar se kolekture (bire) tiče, je „Slovenec“ dobro omenil, da duhovni najslabše žito spravijo, vendar pa je neko čudno ravnanje od strani vlade pri nastopu duhovnov, katerega ne morem zamolčati. Ko namreč duhoven novo službo (kjer je kolektura) nastopi, nagloma okrajni sluga k županu novega duhovna pripiha s polo ter mu veli nemudoma počesno ceno žita ondašne županije vpisati. Župan zapiše, ne vedoč, da piše za biro župnikovo, visoko ceno, ki je v Ljubljani na trgu, in tako se duhovnu ali župniku zopet utrga po 20, 30, 40, 50 tudi 100 gold. na dohodkih. Je li to pošteno, ne vem, pravično gotovo ni, kajti žito je precenjeno. Tako se je nekemu duhovnu v kratkem pripetilo, da mu je bilo 27 gold. utrganih na kolekturi, ker je njegov župan, ne vedoč, nagloma in v pričo sluge c. k. okrajnega glavarstva moral napraviti tržno ceno žita, in sicer pšenico je računil mernik po 2 gold. 55 kr. in proso mernik po 1 gold. 60 kr., in duhoven je potem nekaj tega žita prodal po 2 gold. 40 kr. in proso po 1 gold. 30 kr.; tako je vsa kolektura, ki mu je vračunjena v znesku 185 gold., mu znesla le 124 gold. 35 kr. Ni li to lepa zguba? Duhoven (župnik) je, ker pritožbe niso nič veljale, v veliki zgubi. Naj se še pomisli, da je pred 100 leti 300 gold. star. denarja več zaleglo kot zdaj 700 gold. av. v. Vse to naj bo našim poslancem v prevdarek, saj so jih tudi duhovni volili.

Iz Ljubljane. — Po mestnih volitvah je zdaj uže vse tiho — najboljši dokaz, da je ogromna večina mesta

ž njimi popolnem zadovoljna. Novi župan gospod Peter Grasselli pač do zdaj po cesarji še ni potrjen, pa ni nobenega dvoma, da bi ne bil. Nemškutarjem se je jeza uže tudi plegla in nadjati se je, da se bodo mirno podali v osodo, katera jim gre po malem številu njihovem. Novi odbor bo imel veliko opraviti, da bo pretehtal vse pritožbe in želje meščanov, katere mu bodo dobajale in ki so bile po prejšnjem starešinstvu odbite. Dela bo toraj obilo in pozornosti treba, ker naši na sprotniki bodo gotovo jako pozorno na straži stali. Seja mestnega starešinstva bo sklicana še le, ko bo došlo z Dunaja potrjenje novega župana. Vsakemu pa dobro dé mir, ki je po novi volitvi nastopil po Ljubljani.

— (*Iz odboro ve se je c. k. kmetijske družbe 7. t. m.*) C. kr. ministerstvo kmetijstva dovolilo je 400 do 500 gold. za nadaljevalni kmetijski poduk. — Deželna vlada poslala je 23 slovenskih in 6 nemških podučnih knjižic o „filokseri“. — Gospod odbornik Kastelic poroča o skušnjah podkovske šole. — Kmetijska podružnica v Trebnem naznanja, da je trtni „lubadar“ tudi tam uže mnogo škode napravil. — Družbi pristopilo je 11 novih udov.

— (*Trtni belinar*) po dolenjskih vinogradih hudo razsaja in trte uničuje; od vseh strani prihajajo na c. k. deželno vlado in kmetijsko družbo pritožbe o tem škodljivem mrčesu. C. kr. deželna vlada pozvala je gosp. deželnega učitelja poljedelstva E. Kramarja, da se podá drugo polovico tega meseca na Dolenjsko preiskavat vinograde.

— (*Mesečni živinski somenj 8. t. m.*) bil je slabo obiskan. Goveje živine se je prignalo kakih 150 glav. Tujih kupcev bilo je malo, kupčija med kmeti bila je živahna. Kónj bilo je kakih 100, laški kupci so jih precej pokupili.

— (*Ivan Kuralt, medni trgovec v Kranji*) nam poroča, da ima še mnogo izvrstnega medú za pitanje čebel, in sicer goriškega in domačega, ter ga prodaja po 25 kr. stari funt in na svoje stroške postavlja na kolodvor Loka ali Kranj.

— (*Prvi naš kranjski čebelar gosp. L. Porenta*), župnik v Srednji vasi, prodal je vse čebele (135 panjev), čebelnjak in drugo orodje gosp. A. Šraju, posestniku v Jesenicah. Gosp. Porenta je namreč tako hudo zbolel, da mu ni več mogoče se pečati s čebelorejo.

— (*Preskušnje na podkovski šoli*) vršile so se 28. aprila. Predsedoval je gospod dr. Karol Bleiweis-Trsteniški, c. kr. kmetijsko družbo zastopal je odbornik g. Rajmund Kastelic, c. kr. računski revident, izpraševal je učitelj te šole g. E. Schlegel in c. k. okrajni živinozdravnik F. Gaspari. Teoretična skušnja začela se je ob 9. uri dopoldne, ob pol enajsti uri pa praktična. Izprašanih bilo je pet učencev te šole in trije zunanji kovači. Na vsa vprašanja odgovarjali so vsi učenci prav dobro in razumno. Tudi pri praktičnem izpitu pokazali so, da so si v teh šestih mesecih pridobili mnogo vaje. Po skušnji razdelila so se spričevala; štirje napravili so izpit „prav dobro“, drugi štirje pa „dobro“.

— (*Sokolski večer*) v nedeljo v ljubljanski čitalnici je bil dobro obiskan in prav živahen. Možki zbor čitalničin se je, kakor navadno, skazoval z vbranim petjem in močnimi glasovi, godba pa je tudi vrlo obnašala se. Veliko smeha in dobre volje so vzbudili Stegnarjevi štirje „Kitajci“ s svojim izvirnim popevanjem in plesanjem. Zeló originalen je bil tudi gospod Kajzelj s svojim „Popotnikom iz Amerike“, ki pride v odrešeno Ljubljano. Gospod Volkič je za ta večer tudi naredil poseben sokolski list, „Sokolski glas“ imenovan. Po končani zabavi se je mladina nekoliko zasukala. — Kakor slišimo, se o Binkošti podá veliko „Sokolov“ v Zagreb h „Kolovi“ slovesnosti.

— („Anton Alojzij Wolf, knezoškof ljubljanski“.) Ta v današnjem listu končani nadrobni životopis velikega škofa kranjskega pride na svetlo v posebni knjižici, ki se bo prodajala v Blaznikovi tiskarni in tudi drugje. Cena ji še ni določena, ko bo, jo bomo uže naznanili. Čisti dohodek te lepe knjižice, po kateri bodo gotovo vsi Slovenci segali, je namenjen na pol „Narodnemu domu“, na pol pa dr. Bleiweisovemu spominku.

— (Malerije frančiškanske cerkve), ki se zunaj vsa popravlja, je čast. o. guardijan izročil znanemu vrlemu slikarju Janezu Wolfu, čegar dela kinčajo uže marsikako cerkev.

— (Strelesko društvo v Škofjiloki) priredi v nedeljo 14. dne t. m. na vrtu gostilne v Vincarjih veselico, pri kateri bode sodelovala vojaška godba 26. peš-polka. Opozorujemo na to veselico vse, ki radi v nedeljah izletajo na Gorenjsko.

— („Brencelj“ št. 4) je ravnokar pribrenčal, pač brez večje podobe, pa raznovrsten in poln muh. Menda bo za vsakega kaj v njem.

Razglas.

Račun o dohodkih in stroških Matice Slovenske za 1881. in proračun za 1882. leto, oba potrjena po odobru, sta v smislu §. 9. lit. a) društvenih pravil odslej častitim družabnikom na ogled pripravljena v društveni pisarni, katera se je ravnokar iz hiše šte. 8. na Bregu preselila v prvo nadstropje društvene hiše na Kongresnem trgu šte. 7.

Letošnji veliki zbor Matice Slovenske snide se meseca junija. Da bode moči pravilno sestaviti dnevni red, naj tisti častiti družabniki, ki hoté društvu podati kak nasvet za obravnavo v velikem zboru, te svoje predloge vsaj do 24. dne t. m. blagovolijo oglasiti odboru. Nasveti, ki merijo na preuredbo društvenih pravil, morajo po §. 9. lit. f. teh pravil od besede do besede razglašeni biti v povabilu na veliki zbor.

Odbor Matice Slovenske v Ljubljani

9. dan maja 1882.

Ivan Vilhar,
odbornik.

Peter Grasselli,
prvosednikov namestnik.

Novičar iz tujih in domačih dežel.

Z Dunaja. — Cesar in cesarica vrneti se to soboto s Pešta nazaj na Dunaj ter bodeta koj šla v svoje poletno stanovanje Schönbrunn pri Dunaji, prihodnji mesec pa v Lšel. Za Šlesko imenovan je vodja namestništva dvorni svetnik pri gornje-avstrijskem namestništvu marquis Bacquehom, še mlad, in kakor se trdi, jako spreten uradnik, ki je bil dalj časa v ministerstvu, potem pa v Bosni.

Skupnemu denarnemu ministru Slavy-u še ni najden naslednik; težave izvirajo od tod, ker se morajo odločilni krogi poprej zediniti o načinu prihodnjega vladanja zasedenih dežel, druzega pa zraven še slabega vladanja se po pravici boji vsak.

Ogerska. Iz Buda-Pešte. — Poslaniška zbornica je sprejela danes sklepne račune za leto 1880. po odbovih nasvetih. — Gosposka zbornica je sprejela do-

stavek k brambenemu zakonu (Wehrgesetz - Novelle). Grof Ferdinand Zichy je mislil, ali bi ne bilo bolj primerno, odložiti to postavo dotlej, ko bode vsled novih vojaških naredeb v deželah na novo osvojenih preurediti brambeni zakon. Ministerski predsednik Tisa je odgovoril, da je bilo pri delegacijah govorjeno le o notranji osnovi, a zarad tega ne bode treba brambenega zakona preustrojiti.

Nemčija. Iz Berolina. — Nemškemu cesarju rodil se je te dni prestola-naslednik v četrtem rodu; nemški listi slavijo to v zgodovini res redko prikazen.

Irska. Iz Dublina. — Preteklo soboto zvečer krog 8. ure izvršil se je tukaj na javnem sprehajališču ne daleč od palače kraljevega namestnika grozovit umor. Našli so tam zabodeni in v krvi ležeči trupli še le 3 dni pred imenovanega novega ministra za Irsko Lorda Cavendish-a in njegovega tajnika Bourke-a. Ves svet spreha groza o tem krutem činu, najbolj pa vodje in prijatelje ubozega toliko let zatiranega irskega ljudstva, kateremu je ravno zdaj ministerstvo Gladstonevo hotelo pripravljati pot za boljšo prihodnost. — Morilcem, katerih je bajé bilo 4, do zdaj še niso našli sledu.

Angleška. — Angleška vlada izpustila je iz zapora tri glavne irske agitatorje, Parnella, Dillon in O'Kellyja. Vlada voljna je izpolniti zahteve irske deželne lige in glavne zahteve lige so: Vlada plača naj zaostalo najemščino in sprejme naj načrt, kako bi postali najemniki lastniki najetih zemljišč.

Francoska. — Na Franeoskem bile so pretečeni teden volitve mairor (županor) v onih krajih, kjer je do zdaj vlada imenovala predstojnike. Te volitve izpadle so slabo za republiko, kajti republikanci izgubili so okolo 300 sedežev.

Iz Bolgarije. — Razmere v Bolgariji so silno zamotane. Liberalna stranka zahteva, naj se zopet vpelje ustava, a vlada noče o tem nič vedeti, še celó ostreje postopa proti vodjem liberalcev, pred njih hiše postavlja žandarmerijo. — Knez je zdaj na ruskem dvoru. Ko se vrne, se mu bode stavila gori imenovana glavna zahteva — izpolniti jo bode moral ali pa — iti.

Rusija. — V Rusiji se na mnogih krajih napadajo judje, vzame se jim premoženje in večkrat se jim tudi hiše zažgó. Zaradi neugodnih jim razmer izselujejo se v obilnem številu, posebno mnogo jih gre iskat nove domovine v Palestino. Do zdaj se jih je baje iz Rusije izselilo uže okolo 9000. Judovski listi kličejo evropske vlade na pomoč, a to se ne bode zgodilo, ker je to popolnem le ruska zadeva, v katero se nima umešavati nobena druga država.

Telegram „Novicam“.

Dunaj 10. maja.

Državni zbor obravnava zdaj colnino na železo. V pravi zavoljo „Ringteatra“ je dunajski župan oproščen.

Žitna cena

v Ljubljani 29. aprila 1882.

Hektoliter: pšenice domače 9 gold. 10 kr. — banaške 10 gold. 3 kr. — turšice 6 gold. 20 kr. — soršice 7 gold. 30 kr. — rži 5 gold. 85 kr. — ječmena 4 gold. 87 kr. — prosa 5 gold. 20 kr. — ajde 5 gold. 20 kr. — ovsa 3 gold. 74 kr. — Krompir 2 gold. 86 kr. 100 kilogramov.